

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 143

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 157 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România	2-3	16.	— Ordonanță de urgență privind abrogarea art. II din Legea nr. 305/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații
Decizia nr. 158 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3-5	191.	— Hotărâre privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Prahova, ca urmare a retrocedării acestuia către fostul proprietar, în condițiile legii
Decizia nr. 175 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	5-6	192.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004
Decizia nr. 214 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 260 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2) și (4)–(11), art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	8-9	425.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind reorganizarea oficiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
12.	— Ordonanță de urgență privind declanșarea procedurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de interes local „Pasaj rutier denivelat superior Basarab”		9-10
			10
			11
			12
			13
			14
			15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 157

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Vasile Varsta în Dosarul nr. 1.770/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, susținând că jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 889/2008, este aplicabilă și în prezenta cauză, de vreme ce nu au fost relevante elemente noi de natură să determine reconsiderarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.770/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Varsta într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, prin aceea că prevăd un

termen pentru introducerea cererilor privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă, încalcă art. 16 din Legea fundamentală, având în vedere că „o mare categorie de persoane care se află în situațiile prevăzute în ordonanță este privată de drepturile ce i se cuvin, în condițiile în care alte persoane, care se află în situații absolut identice, și care au depus cereri în termenul stabilit prin ordonanță, beneficiază de drepturile prevăzute în ordonanță”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 sunt constituționale, astfel cum s-a mai pronunțat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 466/2005 și nr. 889/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 octombrie 2001. Potrivit articolului unic din Legea nr. 670/2002 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 64/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 20 decembrie 2002, dispozițiile art. 5 alin. (1) din ordonanța criticată aveau următorul cuprins: „*Cererea poate fi introdusă de*

persoana condamnată sau supusă unei măsuri administrative abuzive ori, după decesul acesteia, de soțul sau rudele până la gradul al patrulea inclusiv, până cel târziu la 31 decembrie 2003.”

Curtea constată că termenul cuprins la art. 5 alin. (1) din ordonanța de urgență a fost modificat prin art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 22 mai 2006, astfel: „Se acordă un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în care persoanele condamnate sau supuse unei măsuri administrative abuzive ori, după decesul acestora, soțul sau rudele până la gradul al patrulea inclusiv pot depune cerere pentru constatarea calității de luptător în rezistența anticomunistă.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin principiului egalității cetățenilor în drepturi, garantat de art. 16 din Constituție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor

care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România au mai fost supuse în numeroase rânduri controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză. Un exemplu în acest sens este Decizia nr. 466 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 31 octombrie 2005, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând, în esență, că „recunoașterea calității de luptător în rezistența anticomunistă și, ca urmare a recunoașterii acestei calități, acordarea drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, nu pot avea loc *sine die*, stabilirea unui termen pentru exercitarea acestui drept fiind necesară pentru instituirea și menținerea stabilității și securității raporturilor juridice civile și a ordinii de drept, specifice unui stat democratic. Lipsa de diligență a titularului dreptului nu se poate constitui într-un argument pentru a susține încălcarea principiului nediscriminării între persoanele care își exercită dreptul subiectiv în limitele termenului prescris de lege și cele care, neglijând prevederile legale, sunt în situația de a fi pierdut posibilitatea exercitării dreptului.”

Rațiunile ce au consolidat soluția pronunțată prin decizia menționată se mențin și în această cauză, deoarece nu au fost expuse aspecte noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Vasile Varsta în Dosarul nr. 1.770/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 158

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Jaf Dîshad Ahmed în Dosarul nr. 3.498/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă arabă, domnul Dalati Bassam, desemnat spre a asigura traducerea în cauză.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.498/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Jaf Dshad Ahmed într-o cauză de contencios administrativ privind prelungirea măsurii de luare în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt contrare dreptului la apărare, liberului acces la justiție și principiului independenței justiției „în măsura în care acestea nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică”, precum și datorită faptului că durata procedurii este limitată, iar soluția prelungirii custodiei este impusă instanței prin lege. Mai arată că textul legal criticat nu include printre cazurile de încetare de drept a măsurii luării în custodie publică și situația în care străinului i s-a acordat permisiunea de ședere în România, în conformitate cu prevederile legale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 97 alin. (5) din ordonanța criticată sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt în concordanță cu normele constituționale și convenționale pretins încălcate, precizând că prevederile art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

„(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.*”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, din Constituție. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la libertate și la siguranță.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată. Dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România nu conțin norme de natură să îngreuească liberul acces la justiție al persoanelor cărora li se adresează și nici nu afectează exercitarea neîngrădită a dreptului la apărare, cu garanțiile sale procesuale specifice. Dimpotrivă, textul criticat reglementează competența curții de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare al străinului, de a se pronunța asupra prelungirii duratei de luare în custodie, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Prin urmare, instanța de judecată, și nu legea, este cea care dispune această măsură, în urma soluționării cauzei în care străinul, în calitate de parte, beneficiază de toate garanțiile dreptului la apărare și ale unui proces echitabil în fața unei instanțe independente și imparțiale. Faptul că instanței de judecată îi este impus un termen imperativ pentru pronunțarea hotărârii, raportat la data expirării termenului luării în custodie publică dispuse anterior, sau că hotărârea are caracter irevocabil nu sunt aspecte de natură să afecteze exercitarea drepturilor fundamentale invocate. Dimpotrivă, acestea dau expresie prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, circumstanțiat la necesitatea rezolvării cu celeritate și în anumite termene a cauzelor referitoare la situația străinilor în România. Faptul că autorul excepției critică „durata limitată a procedurii” nu poate fi considerat în niciun caz ca fiind contrar prevederilor Legii fundamentale.

Cât privește susținerile referitoare la natura neclară a procedurii de prelungire a perioadei de luare în custodie publică, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute, textul de lege criticat cuprinzând elemente suficiente, clare și previzibile, astfel încât subiectul de drept să înțeleagă conduita pe care norma juridică o impune. Sub aspectul criticilor privind lipsa de reglementare a unui anumit caz în care, în opinia autorului excepției, ar trebui să fie reglementată încetarea de drept a măsurii de prelungire a luării în custodie publică, instanța de contencios constituțional constată că nu este de competența sa examinarea unei excepții din prisma unor pretinse omisiuni legislative sau redactări nesatisfăcătoare, întrucât în acest mod ar încălca prevederile art. 61 din Legea fundamentală, referitoare la rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării.

Curtea constată că prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate în cauză, nu pot constitui un argument în susținerea excepției, deoarece prelungirea duratei de luare în custodie publică reprezintă o măsură administrativă, iar nu o măsură privativă de libertate. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, de pildă prin Decizia nr. 773 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 19 decembrie 2006, sau Decizia nr. 28 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Jaf Dihad Ahmed în Dosarul nr. 3.498/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Alina Claudia Mara în Dosarul nr. 3.409/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.409/100/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Alina Claudia Mara în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12), art. 73 alin. (3),

art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (2), art. 11, art. 20 raportat la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece legiuitorul a integrat dispoziții generale într-o lege specială, autorizând aplicarea prin analogie a pedepsei prevăzute în Codul penal.

Tribunalul Maramureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut: „*Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase*

neconvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 48 din 24 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 21 februarie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținând în esență că „reglementarea care formează obiectul excepției nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susține autorul acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile nominalizate se pedepsesc potrivit textelor din Codul penal în care sunt incriminate”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Alina Claudia Mara în Dosarul nr. 3.409/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 214

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroi	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Doru Florin Radu în Dosarul nr. 3.655/221/2008 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.655/221/2008, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, excepție invocată de Doru Florin Radu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că din interpretarea art. 125 și 126 din Legea fundamentală se deduce fără dubiu că aplicarea sancțiunilor de orice fel se poate face numai de către instanța de judecată, doar aceasta fiind independentă și imparțială, nicidecum de organele de poliție, care, făcând parte din organele administrației și din puterea executivă, nu sunt independente și imparțiale, ci sunt în raporturi de subordonare ierarhică. În opinia autorului excepției, aceste organe de poliție au, practic, regimul procurorului, care, în stadiul actualei legislații din țara noastră, nu întrunește cerințele de imparțialitate, sens în care s-a pronunțat constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile tezei a doua a art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările

ulterioare, având următorul conținut: „*Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier [...].*”

În susținerea excepției se invocă art. 124, 125 și 126 din Constituție, privind înfăptuirea justiției, statutul judecătorilor și, respectiv, instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Faptul că, potrivit art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sancțiunile contravenționale prevăzute de acest act normativ se aplică de către polițistul rutier dă expresie competenței acestui reprezentant al autorității publice, astfel cum a fost reglementată de legiuitor, și nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (3) din aceeași ordonanță de urgență, „*Autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice privind inițierea și avizarea unor reglementări, precum și aplicarea și exercitarea controlului privind respectarea normelor din acest domeniu este Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române*”, iar potrivit art. 2 din același act normativ, „*Îndrumarea, supravegherea și controlul respectării normelor de circulație pe drumurile publice se fac de către poliția rutieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, care are obligația să ia măsurile legale în cazul în care constată încălcări ale acestora*”. Polițistul rutier nu înfăptuiește justiția și nu se substituie în niciun fel instanțelor judecătorești, ci doar face aplicarea unor dispoziții prin care legiuitorul, în considerarea pericolului social al unor fapte, le-a reglementat ca fiind contravenții și a stabilit sancțiuni corespunzătoare.

De altfel, măsurile dispuse de reprezentanții poliției rutiere sunt supuse controlului instanțelor judecătorești, prin posibilitatea persoanei contraveniente de a formula plângere împotriva procesului-verbal de contravenție, plângere care, potrivit art. 118 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, suspendă executarea acestor măsuri, de la data înregistrării plângerii contravenționale până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești. În acest fel, se asigură accesul la instanțele judecătorești și la toate garanțiile unui proces echitabil, inclusiv cele care privesc independența și imparțialitatea, la care face referire autorul excepției.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Doru Florin Radu în Dosarul nr. 3.655/221/2008 al Judecătoriei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 260

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2) și (4)—(11),
art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000
privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2) și (4)—(11), art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarele nr. 4.150/62/2008, nr. 1.008/119/2008, nr. 3.511/62/2008 și nr. 2.805/62/2008 ale Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.948D/2008, nr. 1.957D/2008, nr. 1.958D/2008 și nr. 1.996D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 1.957D/2008, nr. 1.958D/2008 și nr. 1.996D/2008 la Dosarul nr. 1.948D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 1.325/2008, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 17 și 24 septembrie 2008 și 1 octombrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 4.150/62/2008, nr. 1.008/119/2008, nr. 3.511/62/2008 și nr. 2.805/62/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2) și (4)—(11), art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.**

Excepția a fost ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia soluționării unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), ale art. 61 alin. (1)

și art. 126 alin. (6), în măsura în care din acestea rezultă că instanțele judecătorești au competența de a cenzura soluția aleasă de legiuitor și să acorde drepturi salariale prevăzute exclusiv în beneficiul altor categorii de salariați decât reclamanții, instituindu-se, astfel, pe cale judiciară, sisteme de salarizare paralele celor stabilite prin acte normative.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile de lege vizate de excepție sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), (2) și (4)—(11), art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației puterilor, ale art. 61 alin. (1) în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, a constatat că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), (2) și (4)—(11), art. 11 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarele nr. 4.150/62/2008, nr. 1.008/119/2008, nr. 3.511/62/2008 și nr. 2.805/62/2008 ale Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind declanșarea procedurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de interes local „Pasaj rutier denivelat superior Basarab”

Având în vedere faptul că până în momentul de față procedurile de expropriere pentru realizarea lucrării de interes local „Pasaj rutier denivelat superior Basarab” au fost realizate în proporție de 97,5%, iar executarea construcțiilor s-a efectuat în proporție de aproximativ 40%,

fiind cunoscut faptul că prin realizarea lucrării de interes local „Pasaj rutier denivelat superior Basarab” s-au urmărit închiderea inelului de circulație și crearea unor condiții mai bune de trafic pentru locuitorii municipiului București, prin fluidizarea traficului și descongestionarea circulației, cu atât mai mult cu cât la nivelul pasajului sunt preconizate a funcționa două linii RATB care să asigure legătura între diverse zone ale orașului, cum ar fi cartierul Drumul Taberei, bd. Titulescu și Gara de Nord,

luând în considerare faptul că întreruperea lucrărilor afectează întreaga activitate economico-socială a orașului, înregistrând un impact negativ la nivelul populației bucureștene, prin blocajele de circulație, devierea transportului în comun, tulburarea participanților la trafic și, nu în ultimul rând, prin crearea de dezechilibre în cadrul activității operatorilor economici din zonele limitrofe lucrărilor,

ținând cont de faptul că întreruperea lucrărilor cauzează prejudicii majore, începând cu disfuncționalitățile sus-menționate și până la costuri suplimentare, determinate de măsurile de conservare care trebuie întreprinse odată cu oprirea lucrărilor, evaluate la circa 30 milioane euro/lună, care ar trebui să fie suportate în parte și de populația orașului,

toate aceste aspecte creând premisele unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de interes local „Pasaj rutier denivelat superior Basarab”, declarată de utilitate publică potrivit art. 2 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, expropriator fiind municipiul București.

(2) Imobilele supuse exproprierii pentru cauză de utilitate publică sunt menționate în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. — Se aprobă, în vederea asigurării plății justei despăgubiri pentru imobilele situate pe amplasamentul lucrării de interes local prevăzut la art. 1, suma globală estimată de 104.720 mii lei, alocată prin bugetul Primăriei Municipiului București.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,
Theodor Paleologu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 25 februarie 2009.
Nr. 12.

LISTA
imobilelor supuse exproprierii pentru cauză de utilitate publică

- Șos. Orhideelor nr. 36, sectorul 6 — lot 1 în suprafață de 105,48 m²
- Șos. Orhideelor nr. 50, sectorul 6 — suprafață totală de 155,61 m²
- Șos. Orhideelor nr. 52, sectorul 6 — lot 1 în suprafață de 110, 22 m²
- Șos. Orhideelor nr. 54, sectorul 6 — suprafață totală de 371,41 m²
- Șos. Orhideelor nr. 15, sectorul 6 — lot 7/2 în suprafață de 224 m²
- Șos. Orhideelor nr. 27—29, sectorul 6 — lot 1 în suprafață de 1.269, 22 m²
- Șos. Orhideelor nr. 26 bis, sectorul 6 — suprafață totală de 401,32 m²
- Șos. Orhideelor nr. 46, sectorul 6 — lot 1/2 în suprafață de 438,20 m²; lot 1/1 în suprafață de 708,69 m²
- Calea Plevnei nr. 159, sectorul 6 — în suprafață de 509,90 m²
- Str. Vasile Milea nr. 2E, sectorul 6 — în suprafață de 346,43 m²
- Str. Vasile Milea nr. 2F, sectorul 6 — în suprafață de 171 m²
- Str. Vasile Milea nr. 2C, sectorul 6 — în suprafață de 127,41 m²
- Bd. Gării de Nord nr. 1—3, sectorul 6 — lot 1 în suprafață de 134 m²; lot 2 în suprafață de 58 m²
- Str. Grozăvești nr. 34, sectorul 6 — în suprafață de 242,52 m²
- Str. Econom Cezărescu nr. 17—19, sectorul 6 — în suprafață de 381,26 m²
- Str. Giulești nr. 2—4, sectorul 6 — în suprafață de 19,07 m²

NOTĂ:

Imobilele sus-menționate au fost identificate în conformitate cu planurile-situație prevăzute în anexa la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 50 din 24 februarie 2009.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind abrogarea art. II din Legea nr. 305/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Prin intrarea în vigoare a Legii nr. 305/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, existența asociațiilor și fundațiilor înființate deja este pusă sub semnul incertitudinii, datorită obligațiilor instituite în sarcina acestora și, în special, datorită dificultăților practice generate pentru acestea prin sancțiunea statuată la art. II din lege.

Astfel, aceste subiecte de drept au obligația ca în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii, respectiv 22 decembrie 2008, să își schimbe denumirea dacă aceasta include „sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național ori local”. După expirarea termenului de 6 luni, orice autoritate, instituție sau persoană interesată poate solicita în instanță dizolvarea asociației sau fundației.

Incertitudinea majoră ce planează asupra existenței subiectelor de drept ce fac obiectul de reglementare al legii rezidă din faptul că textul de lege nu precizează niciun fel de criterii de definire a unei sintagme susceptibile de a crea o confuzie și nici nu reglementează sau sancționează, după caz, în vreun fel, situația în care instituții publice cu denumiri similare celor folosite de către asociații sau fundații sunt înființate la o dată ulterioară constituirii asociațiilor sau fundațiilor.

Mai mult, principiul neretroactivității legii este total nesocotit prin introducerea acestor condiții retroactive imperative, care vizează însăși existența acestor entități legal constituite, care au îndeplinit toate condițiile impuse de lege la data înființării lor și care au obținut din partea Ministerului Justiției dovada privind disponibilitatea denumirii solicitate, existând astfel un control asupra denumirii alese de organizațiile neguvernamentale la momentul înființării lor.

Luând în considerare motivele arătate, pentru reglementarea situației expuse mai sus, în vederea înlăturării oricăror elemente de subiectivism care vulnerabilizează în mod inacceptabil asociații și fundații care au deja un renume pe plan național sau chiar internațional și, nu în ultimul rând, în scopul respectării principiului neretroactivității legii,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul II din Legea nr. 305/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 19 decembrie 2008, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

București, 4 martie 2009.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Prahova, ca urmare a retrocedării acestuia către fostul proprietar, în condițiile legii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilului înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 26.552 din anexa nr. 26 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța

Alimentelor Prahova, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a retrocedării acestuia către persoana îndreptățită, în condițiile legii.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Cătălin Ovidiu Baba

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Marian Zlotea

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Ilie Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 25 februarie 2009.
Nr. 191.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se scoate din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a retrocedării acestuia către fostul proprietar, în condițiile legii

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Număr de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Comuna Puchenii Mari, județul Prahova	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor — Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Prahova	26.552	Sc = 82 m ² ; Sd = 98 m ² ; P; S curte = 1.478 m ² ; cărămidă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

— **Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”**

1. La punctul 51³, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții, al cărei quantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 175 alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.”

2. La punctul 51³, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (10) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimii

3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul marilor contribuabili care își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimul an, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și au respectat, în ultimul an, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizația de utilizator final anterioară.”

Art. II. — (1) În vederea constituirii garanțiilor stabilite potrivit prevederilor prezentei hotărâri, autoritățile fiscale teritoriale competente, la cererea operatorilor economici utilizatori finali prevăzuți la pct. 51³ de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita instituțiilor financiare sau Trezoreriei Statului eliberarea garanțiilor care au fost constituite după intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.618/2008 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

(2) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final valabile, acordate potrivit prevederilor pct. 51³ de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care nu s-au încadrat în prevederile pct. 69 de la titlul VII din aceleași norme metodologice, au obligația de a depune dovada constituirii garanției, stabilită potrivit prezentei hotărâri, la autoritatea fiscală teritorială competentă, până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv. Neîndeplinirea în termen a obligației de a depune dovada constituirii garanției se sancționează cu revocarea autorizației de utilizator final.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 25 februarie 2009.

Nr. 192.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE

privind reorganizarea oficiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 4 lit. b) și e) și ale art. 6 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se aprobă reorganizarea oficiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Oficiile teritoriale sunt situate în localitățile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(3) Aria de competență teritorială în care își desfășoară activitatea de control fiecare oficiu teritorial este prevăzută în anexă.

Art. 2. — Oficiile teritoriale sunt entități fără personalitate juridică, aflate în subordinea Departamentului control și protecția consumatorilor din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 3. — Atribuțiile oficiilor teritoriale sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007.

Art. 4. — Departamentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și oficiile teritoriale prevăzute în anexă vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 131/2005 privind reorganizarea grupelor teritoriale de control ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 8 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Petru Lificiu

București, 27 februarie 2009.
Nr. 425.

ANEXĂ

Oficii teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Nr. crt.	Sediul oficiului teritorial	Aria de competență teritorială
1.	Arad	Arad, Bihor, Caraș-Severin, Timiș
2.	Brașov	Brașov, Buzău, Covasna
3.	București	Argeș, București, Dâmbovița, Giurgiu, Ilfov, Prahova, Teleorman
4.	Cluj-Napoca	Cluj, Maramureș, Satu-Mare, Sălaj
5.	Constanța	Călărași, Constanța, Ialomița, Tulcea
6.	Craiova	Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea
7.	Galați	Brăila, Galați, Vrancea
8.	Iași	Botoșani, Iași, Suceava
9.	Piatra-Neamț	Bacău, Neamț, Vaslui
10.	Sibiu	Alba, Hunedoara, Sibiu
11.	Târgu Mureș	Bistrița-Năsăud, Harghita, Mureș

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind suspendarea, la cerere, a desfășurării activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială PRO ASSISTANCE BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 10 februarie 2009, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia, ca urmare a analizării documentației aferente Notei nr. IX.75 din 4 februarie 2009, s-a hotărât suspendarea desfășurării activității de broker de asigurare, la cerere, a Societății Comerciale PRO ASSISTANCE BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Țepeș Vodă nr. 71, sectorul 2, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/5177/03.07.1997, cod unic de înregistrare 9569124, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-380 din 21 decembrie 2006, reprezentată legal de dnul Bustuc Andrei Manuel, în calitate de administrator,

avându-se în vedere următoarele motive de drept și de fapt:

- conform Hotărârii Asociației unice nr. 9 din 17 decembrie 2008 s-a decis suspendarea activității societății, începând cu data de 31 decembrie 2008, pentru o perioadă de 3 ani;
- societatea a reziliat toate contractele cu asistenții, respectiv cu personalul propriu;
- societatea nu mai are angajați și nici asistenți în brokeraj;
- societatea nu are înregistrate pe rolul instanțelor de judecată litigii cu foști salariați, asigurați sau cu societăți de asigurare;
- societatea nu are înregistrate la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sesizări și reclamații cu privire la clienți sau societăți de asigurare;
- societatea a reziliat toate contractele de intermediere cu societățile de asigurare, nu mai are datorii către acestea și nu mai are în gestiune documente cu regim special;
- societatea și-a îndeplinit toate obligațiile față de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, stabilite prin norme, și nu înregistrează datorii în contul taxei de funcționare.

Pentru aceste motive, în temeiul prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se decide:

Art. 1. — Se suspendă, la cerere, de la data solicitării, pe o perioadă de 3 ani, desfășurarea activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială PRO ASSISTANCE BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Țepeș Vodă nr. 71, sectorul 2, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/5177/03.07.1997, cod unic de înregistrare 9569124, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-380 din 21 decembrie 2006, reprezentată legal de dnul Bustuc Andrei Manuel, în calitate de administrator, conform Hotărârii Asociației unice nr. 9 din 17 decembrie 2008.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de suspendare a activității de broker de asigurare prevăzută la art. 1, brokerului de asigurare i se interzice desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, a acordării de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de

asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi suspendarea activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, precum și oficiului registrului comerțului, de îndată, dispozițiile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, brokerul este obligat să comunice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor fie reluarea activității de asigurare, fie prelungirea duratei de suspendare, fie încetarea activității de broker de asigurare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 25 februarie 2009.
Nr. 155.

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 9/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 21 ianuarie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la pct. II, la notă, în loc de: „Unitățile menționate la nr. crt. 4—51...” se va citi: „Unitățile menționate la nr. crt. 4—52...”.

★

La Ordinul ministrului justiției nr. 2.452/C/2008 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 6 octombrie 2008, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 27, în loc de: „27. Duracov Alexandr, fiul lui Ion (născut la 31.05.1918 în localitatea Odesa) și Olga, născut la data de 15 august 1958 în localitatea Tatarbunari, regiunea Odesa, Ucraina, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. B. Belinski nr. 7«A». (1.113/2003)” se va citi: „27. Duracov Alexandr, fiul lui Ivan (născut la 31.05.1918 în localitatea Odesa) și Olga, născut la data de 15 august 1958 în localitatea Tatarbunari, regiunea Odesa, Ucraina, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. B. Belinski nr. 7«A». (1.113/2003)”;

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 73, în loc de: „73. Volintir Natalia, fiica lui Pavel și Maria (fiica lui Muntean Dionis, născut în anul 1930 în localitatea Tacmagiu, și Matriona), născută la data de 4 martie 1980 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Moscova nr. 11, ap. 188. (3.965/2003).” se va citi: „73. Volontir Natalia, fiica lui Pavel și Maria (fiica lui Muntean Dionis, născut în anul 1930 în localitatea Tacmagiu, și Matriona), născută la data de 4 martie 1980 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Moscova nr. 11, ap. 188. (3.965/2003).”;

— în anexa nr. 2, la poziția nr. 5, în loc de: „5. Buciușcan Ana, fiica lui Leon și Zenovia (fiica lui Mutelica Nicolae, născut la data de 6.12.1919 în localitatea Hulboaca, raionul Orhei), născută la data de 18 noiembrie 1986 în localitatea Clișova, raionul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ciocîlteni, raionul Orhei. (2.962/2006)” se va citi: „5. Buciușcan Ana, fiica lui Leon și Zinovia (fiica lui Mutelica Nicolae, născut la data de 6.12.1919 în localitatea Hulboaca, raionul Orhei), născută la data de 18 noiembrie 1986 în localitatea Clișova, raionul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ciocîlteni, raionul Orhei. (2.962/2006)”;

— în anexa nr. 2, la poziția nr. 12, în loc de: „12. Culai Maria, fiica lui Constantin (născut la 25.08.1989 în Chișinău) și Pelaghia, născută la data de 14 septembrie 1956 în localitatea Kuria, raionul Dubrovinsk, Tiumeni, Federația Rusă, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Gheorghe Cașu nr. 20, bl. 4, ap. 7. (547/2003)” se va citi: „12. Culai Maria, fiica lui Constantin (născut la 2.02.1923 în localitatea Ulmu) și Pelaghia, născută la data de 14 septembrie 1956 în localitatea Kuria, raionul Dubrovinsk, Tiumeni, Federația Rusă, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Gheorghe Cașu nr. 20, bl. 4, ap. 7. (547/2003)”.

★

La Ordinul ministrului justiției nr. 2.457/C/2008 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 29 septembrie 2008, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la poziția nr. 22, în loc de: „22. Tofan Alla, fiica lui Valentin (fiul lui Feodor, născut la 7.09.1922 în localitatea Florești) și Tamara, născută la data de 2 iunie 1982 în localitatea Gura Camencii, raionul Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Florești, localitatea Gura Camencii. (624/2008)” se va citi: „22. Tofan Alla, fiica lui Valentin (fiul lui Feodor, născut la 7.09.1922 în localitatea Florești) și Tamara, născută la data de 2 iunie 1985 în localitatea Gura Camencii, raionul Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, raionul Florești, localitatea Gura Camencii. (624/2008)”.

★

La Ordinul ministrului justiției nr. 2.573/C/2008 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 20 octombrie 2008, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 52, în loc de: „52. Har-Tzion Ben Tzion, fiul lui Herțanu Iancu și Ina, născut la data de 25 iulie 1951 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Gan, str. Amir nr. 10. (211/2005)” se va citi: „52. Har-Tzion Ben Tzion, fiul lui Herțanu Iancu și Fina, născut la data de 25 iulie 1951 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Gan, str. Amir nr. 10. (211/2005)”.

★

La Ordinul ministrului justiției nr. 408/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 11 februarie 2009, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 20, în loc de: „20. Boghiu Stela, fiica lui Aramă Pavel și Natalia (fiica lui Gaibu Dionisie, născut la data de 16.01.1925 în localitatea Lăpușna), născută la data de 6.07.1986 în localitatea Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. Mihai Viteazul nr. 51, ap. 9. (7.462/2003) Copii minori: Boghiu Gabriela, născută la data de 3.07.2008.” se va citi: „20. Boghiu Stela, fiica lui Arama Victor și Natalia (fiica lui Gaibu Dionisie, născut la data de 16.01.1925 în localitatea Lăpușna), născută la data de 6.07.1986 în localitatea Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. Mihai Viteazul nr. 51, ap. 9. (7.462/2003) Copii minori: Boghiu Gabriela, născută la data de 3.07.2008.”;

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 54, în loc de: „54. Goreanu Evdochia, fiica lui Nagailc Afanasie (născut la 17.01.1914 în localitatea Puhoi, raionul Ialoveni) și Efimia, născută la data de 1 ianuarie 1952 în localitatea Puhoi, raionul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Puhoi, raionul Ialoveni. (1.396/2008)” se va citi: „54. Goreanu Evdochia, fiica lui Nogailc Afanasie (născut la 17.01.1914 în localitatea Puhoi, raionul Ialoveni) și Efimia, născută la data de 1 ianuarie 1952 în localitatea Puhoi, raionul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Puhoi, raionul Ialoveni. (1.396/2008)”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

